

[Subjekt a jeho autentičnost]

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[\[Příležitostné poznámky, 1990\]](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[\[Příležitostné poznámky, 1990\]](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 12. 3. 1990
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 12. 3. 1990

[Subjekt a jeho autentičnost]

Paris, 12. 3. 90

Kdysi – v 50. a u nás v 60. letech – se hodně psalo o autentičnosti. Co to však je? Každá akce, každý čin je – vzhledem k životu jakožto události („řízené“ „Fysis“) – čímsi neautentickým. Naproti tomuto pojetí autentičnosti (jakožto „přirozenosti“) ovšem stojí jiná, autenticita subjektu. Sám subjekt se své autentičnosti teprve dobírá, ustavuje ji a rozvíjí i modifikuje svými akcemi. Svou vlastní autentičnost původně žádnou nemá – teprve se ve svých *vlastních*, individuálních, *osobních* dějinách autentickým stává. Čím autentičtější akci podniká (vzhledem k sobě), tím méně je „přirozená“; a čím je naopak „přirozenější“, tím víc ruší jeho autentičnost, ale nemůže se nikdy „prostě“ vrátit k oné původní „přirozenosti“, neboť už byla dávno definitivně ztracena. Stává se pak zvrhlým subjektem, ergo podléhajícím démonům a zlu.

900312